

Στ' αλήθεια υπήρξαν οι Άγιοι Θεόδωροι, εκείνο το μυθικό χωριό που δοκιμάζει πάνω του μια αντεστραμμένη εκδοχή της ιστορίας του αιώνα; Υπήρξαν στα αλήθεια ο Μαθιός Βάρδας, η θαυματουργή εικόνα, ο Ανέστης και ο Αργύρης, η Χαρικλή, η Αργυρώ, η Ασημίνα, τα караβάνια των τσιγγάνων που αντάριαζαν τη ζωή του κάμπου; Πράγματι ερωτεύτηκαν ο δωδεκάχρονος Νίκος με τη δεκατριάχρονη Ρηνιώ εκείνα τα καλοκαίρια του 1973 και του 1974; Πράγματι έδωσε ο μουγκός Ανέστης στον εγγονό του το σημείωμα με την κρίσιμη φράση;

Η ιστορία προχωρεί. Ο Νίκος Ζήσης, ενήλικος πια, θα επιχειρήσει να ζήσει τις φαντασιώσεις του καιρού του. Μπορεί να αντέξει τούτη την επιλογή; Μπορεί η Θεodώρα να αντικαταστήσει τη φαντασίωση της γερασμένης μάνας της; Μπορεί κανείς να βάζει τους ανθρώπους μαριονέτες στην παράταξη που ο ίδιος στήνει στο μυαλό του – και με ποιο τίμημα;

Ποια είναι η Αρετή και ποια είναι η Μερόπη; Τι σημαίνουν τα μηνύματα του Πάνου και της Κατερίνας; Μπορεί κανείς να ξεφύγει από τα λόγια του Φόρη; Γίνεται να κερδηθεί ο χαμένος χρόνος;

Κι ακόμη: ποιος και πότε ήπια το αθάνατο κρασί της παλιάς κατάρας των Αγίων Θεοδώρων; Τι συνέβη σ' εκείνο το δωμάτιο του ξενοδοχείου όπου το φθινόπωρο του 2004 συναντήθηκαν οριστικά πια ο Νίκος με τη Θεodώρα; Ποιος σκοτώθηκε στην έρημη βίλα του Νίκου τον Αύγουστο του 1996; Τι έγινε στη λίμνη Μεγάλη Σουβάλα τον Ιούλιο του 1973;

Το Όταν τελειώνουν οι καιροί είναι μια πολυπρόσωπη και πολυεπίπεδη τοιχογραφία για τις μεγάλες προσδοκίες και τις μεγάλες επιθυμίες και τον μεγάλο φόβο του 20ου αιώνα. Ωστόσο, περισσότερο και από την περιπέτεια των ανθρώπων, καταγράφει την περιπέτεια (ή τη φενάκη) ενός τραγικού όσο και παμπάλαιου ερωτήματος – το εάν η ζωή μας είναι ό,τι εντέλει συνέβη ή ό,τι εξαρχής γυρέψαμε από αυτήν. Ίσως για το λόγο αυτό ξεκινάει ως ένα παραμύθι μαγικού ρεαλισμού, εξελίσσεται σε κλασικότροπο αφήγημα χαρακτήρων και, σχεδόν μοιραία, καταλήγει σε ένα σκοτεινό εξπρεσιονιστικό θρίλερ. – Θανάσης Τριαρίδης

Αφήγηση στιβαρή, γλώσσα καλοδουλεμένη, χαρακτήρες ολοζώντανοι που στις καλύτερες τους στιγμές θυμίζουν Καραγάτση, σύνδεση με την ιστορική πραγματικότητα εξαιρετική – με υποδομές βάθους προς όλες τις κατευθύνσεις... Ένα απολαυστικό μυθιστόρημα χαρακτήρων αλλά και ένα από τα πιο σημαντικά βιβλία των νεότερων Ελλήνων συγγραφέων. – Μάνος Κοντολέων